

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Ε'να συναρπαστικό άρθρο του βιογράφου τῶν «αστέρων» Δ. Μ. Μοντγκόμερου για τούς παράξενους ἔρωτες του "Ιρβινγκ Τάλμπεργκ και τῆς Νόρμας Σῆρερ)

Οξαφνικός θάνατος του "Ιρβινγκ Τάλμπεργκ έχει θυθίσει σε μιά στυγνή απόγνωση όλους τούς μεγάλους «αστέρες» του Χόλλυγουντ. Ο Τάλμπεργκ ήταν ένας θαυματοποιός, ένας από εκείνους τούς αφανείς καλλιτέχνες που κάνουν τ' ανδρείκελλά τους να κινούνται και να παίζουν επάνω στη σκηνή, τραβώντας με τέχνη τούς σπάγγους τους... Όλες τώρα αυτές ή μαριονέττες είνε άψυχες, ακίνητες, δίχως ζωή στη σκηνή τῆς δόξης. Όλοι οί «αστέρες» τῆς «Μέτρο» ἔχουν χάσει τὰ νερά τους. Ο Κλάρκ Γκέιμπλ περιφέρεται απογοητευμένος στους διαδρόμους του στούντιο, αμίλητος, γκρινιάζοντας με όλους, σαν ἄνθρωπος που ἔχασε ξαφνικά τὸν «πιλότο» του και δὲν ξέρει π.ο.δ δρομο πρέπει νὰ τραβήξῃ. Η Τζόαν Κράουφορντ πάλι είνε ἀπαρηγόρητη. Η Τζιν Χάρλοου, αὔπνη, δακρυσμένη, τυλιγμένη στα κρέπια, σαν νὰ ἦταν αὐτὴ ἡ γυναίκα του Τάλμπεργκ, ἔχει ἐγκατασταθῆ ἀπὸ ἡμέρες στὸ σπίτι τῆς Νόρμας Σῆρερ, ἐγκαταλείποντας στὴν τύχη του τὸ δικό της. Μὰ κ' ἡ Μύρνα Λόου ἔχει θυθιστῆ στὸ πένθος κ' ἔχει ἀποτραβηχτῆ στὴ σιωπηλή και κατάκλειστη θύλα της. Όσο για τὴν Γκρέτα Γκάρμπο, ὁ θάνατος του μεγάλου φίλου της ἔθεσε πειὰ ἕνα τέρμα στὴν καλλιτεχνική της σταδιοδρομία. Λένε πὼς πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψῃ ὀριστικῶς τὸν κινηματογράφο. Γι' αὐτὸν ἴσως τὸ λόγο διέκοψε τὸ «γύρισμα» τῆς τελευταίας τῆς ταινίας «Ἡ κυρία με τὰς Καμελίας», με τὸν σκοπὸ νὰ μὴ ξαναγυρίσῃ πειὰ στὸ στούντιο.

Καθὼς βλέπετε λοιπὸν, τὸ Χόλλυγουντ είνε θυθισμένο στὸ πένθος. Κι' αὐτὸ ἦταν ἐπόμενο, ὕστερ' ἀπὸ τὸν θάνατο του Τάλμπεργκ, που ἦταν ὁ ἐμψυχωτῆς του και ὁ δημιουργὸς ὄλων τῶν μεγάλων «αστέρων». Ἀπὸ αὐτούς τώρα, ἡ Νόρμα Σῆρερ είνε ἡ πιὸ τραγική καλλιτέχνις τῆς φιλομουπόλεως. Είνε ἡ μεγάλη «χήρα» του Χόλλυγουντ.. Η Νόρμα Σῆρερ, ἡ γυναίκα του "Ιρβινγκ Τάλμπεργκ, δὲν ἔχασε μόνον ἕναν τρυφερὸ σύντροφο, ἀλλὰ και τὸν καλλιτεχνικὸ ὁδηγὸ της. Ο Τάλμπεργκ ἦταν ἡ καλλιτεχνική ψυχή του Χόλλυγουντ. Η ψυχή αὐτὴ σήμερα δὲν ὑπάρχει πειὰ.

Όταν πρωτογνώρισε τὸν Τάλμπεργκ, ἡ Νόρμα Σῆρερ ἦταν μιά ἀσημη και ἀρκετὰ ἀσχημη μοδιστρούλα τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἦταν λεπτὴ «σαν σπάγγος», ὅπως λέει ἡ ἴδια, με ὠχρὸ κ' ἀδύνατο πρόσωπο και με μιά πίκρα για τὴν τύχη της, για τὴ ζωή και για τὸ ζοφερὸ κ' ἀβέθαιο μέλλον. Ἦταν μοδιστρούλα σ' ἕνα θέατρο του Μπροντγουαί, ὅπου διώρθωνε «στὴ στιγμή» κάθε ζημιὰ που πάθαιναν τὰ κοστουμια τῶν ἠθοποιῶν κατὰ τὴν παράστασι. Ο Τάλμπεργκ τότε ἦταν ἰδιαιτέρως γραμματεὺς του ἐπιχειρηματίου του κινηματογράφου Κάρλ Λάμλι. Σοβαρὸς, ἐργατικὸς, ἀφωσιωμένος στὴ δουλειὰ του, δὲν εἶχε ὦρες για τρελλές διασκεδάσεις στὸ νυχτερινὸ Μπροντγουαί. Ὡστόσο, ἐκείνες τῆς ἡμέρες πηγαινε ταχτικά στὸ θέατρο που δούλευε ἡ Νόρμα Σῆρερ, κ' ὅπου πρωταγωνιστοῦσε ἡ Γκλόρια Σβάνσον, για νὰ συνενωθῆ με τὴν τελευταία για ἕνα συμβόλαιο για λογαριασμὸ του ἀφεντικού του. Ο Τάλμπεργκ ἔτσι συνάντησε πολλές φορές τὴ μοδιστρούλα στὸ καμαρίνι τῆς μεγάλης ἠθοποιῆς και δοκίμασε γι' αὐτὴν μιά περιεργη συμπάθεια: Σκέφτηκε νὰ τῆς δώσῃ μιά τύχη, νὰ τῆς ἀνοίξῃ ἕνα δρόμο, νὰ τὴν βοηθῆσῃ νὰ προάγῃ τὴ ζωή της.

Μὰ ἡ Νόρμα Σῆρερ ἦταν ἕνα παράξενο πλάσμα.

— Δὲν χρειάζομαι καμμιά βοήθεια! τοῦ εἶπε μ' ἕνα ὕφος γεμάτο περιφρόνησι. Δὲν θέλω τίποτε! Ἐπιθυμῶ νὰ μείνω αὐτὴ που εἶμαι: μιά μοδιστρούλα!...

— Κι' ὡστόσο, μπορῶ νὰ σὰς βοηθῆσω στὸν κινηματογράφο, τῆς ξαναεἶπε ἐπιμένοντας ὁ Τάλμπεργκ.

— Μοῦ φτάνουν ἡ ἀπογοητεύσεις που δοκίμασα ὡς τώρα!

του ἀπάντησε ἐκείνη με τὴν ἴδια περιφρόνησι.

Ο Τάλμπεργκ τότε συλλογίστηκε: «Αὐτὸ τ' ἔχει ἕνα δυνατό χαρακτήρα... Για νὰ κάνῃ ὅμως κάτι στὴ ζωή του, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ του. Αὐτὴ τὴν ἐμπιστοσύνη τώρα τὴν ἔχει χάσει ἀπὸ τῆς διαφορῆς ἀτυχῆς τῆς ζωῆς του... Μὰ πρέπει νὰ τὴν ξαναβρῆ!...» Καὶ χωρὶς νὰ σκεφθῆ τίποτε ἄλλο, γύρισε κ' εἶπε τῆς Νόρμας Σῆρερ:

— Ἐλάτε μαζί μου στὸ Χόλλυγουντ! Ἐκεῖ πηγαίνω κ' ἐγώ... Θὰ γίνω διευθυντῆς τῆς «Οὐνίβερσαλ» κ' ἔσεῖς μεγάλος κινηματογραφικὸς «αστέρας»!...

Ἡ «μοδιστρούλα» τὸν κύτταξε σαν νὰ εἶχε μπροστὰ της ἕναν τρελλό. Τὸ πείσμα του ὡστόσο τῆς ἄρεσε.

— Γιατί ἐνδιαφέρεσθε για μένα; τὸν ρώτησε ἀπότομα.

Ο Τάλμπεργκ τὰ ἔχασε.

— Γιατί εἶμαι ἕνας ἀνόητος!... τῆς εἶπε σὲ λίγο. Ναι, ἕνας ἀνόητος που θέλει νὰ κάνῃ σπουδαία μιά ἀσήμαντη γυναίκα!...

Και γυρίζοντας τὴν πλάτη του, ἔφυγε ἀπὸ τὸ θέατρο, δίχως νὰ προσθέσῃ τίποτε ἄλλο.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Κάρλ Λάμλι τὸν πῆρε μαζί του στὸ Χόλλυγουντ. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Τάλμπεργκ ἔστειλε ἕνα εἰσιτήριο τῆς Νόρμας Σῆρερ και μαζί μ' αὐτὸ και ἕνα συστατικὸ γράμμα για τὸν... προϊστάμενὸ του, τὸν Κάρλ Λάμλι. Μὰ ἡ Νόρμα Σῆρερ ἐξακολούθησε νὰ εἶνε ἀγύριστο κεφάλι. Ἐστειλε πίσω τὸ εἰσιτήριο και σ' ἕνα σύντομο γράμμα τῆς ἔλεγε του Τάλμπεργκ ὅτι ἀδικα κοπίαζε γι' αὐτὴν. Τὸ ἐνδιαφέρον του πῆγαινε χαμένο...

Ὡστόσο, οἱ δυὸ νέοι εἶχαν συνδεθῆ μ' ἕνα παράξενο αἰσθημα. Ἦταν ἔρωτες; Ἦταν συμπάθεια; Ἦταν μίσος; Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Εἶχαν συνδεθῆ με μιά ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη. Ἰάτω ἀπὸ τὰ παγερά λόγια τῆς Νόρμας Σῆρερ, κρυβόταν ἕνα θαθὺ αἰσθημα θαυμασμοῦ για τὸν "Ιρβινγκ Τάλμπεργκ.

Μιά ἡμέρα λοιπὸν που εἶδε στῆς ἐφημερίδες ὅτι ὁ νέος αὐτὸς ἔγινε διευθυντῆς τῆς «Οὐνίβερσαλ», παράτησε ἀμέσως τὸ μοδιστρούλα κ' ἔφυγε γρήγορα για τὸ Χόλλυγουντ. Τὸ πείσμα τῆς εἶχε πάλι θριαμβεύσει. Ἦθελε νὰ δείξῃ στὸν νέο αὐτὸν ὅτι δὲν ἦταν μιά «ἀσήμαντη» γυναίκα, ὅπως φανταζόταν, ἀλλὰ

ἕνα μεγάλο ταλέντο για τὸν κινηματογράφο!...

Στὸ Χόλλυγουντ ἔφθασε, ἀγνωστῆ ἀνάμεσα σὲ ἀγνώστους, με ἐλάχιστες οικονομίες και καμμιά ἐλπίδα ἐπιτυχίας. Ὑπερήφανη ὅπως ἦταν δὲν καταδέχτηκε νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθεια του Τάλμπεργκ. Ἀρχισε λοιπὸν νὰ παρουσιάζεται στὰ διάφορα στούντιο για νὰ προσληφθῆ ὡς «φιγκυράντ». Ἐτσι, πέρασε κάποτε κ' ἀπὸ τὸ στούντιο τῆς «Οὐνίβερσαλ». Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἡ ὑποψήφιος ἦσαν πάρα πολλές. Ο βοηθὸς του σκηνοθέτου που διάλεγε ὄσες του χρειάζόντουσαν, μόλις ἔφθασε μπροστὰ στὴ Νόρμα Σῆρερ ξέσπασε σ' ἕνα εἰρωνικὸ γέλιο και τὴν συμβούλευσε νὰ γυρίσῃ πίσω για πάντα στὸ σπίτι της. Ἐκείνη τότε, ξαφνικά ἔβαλε τὰ κλάματα! Ο βοηθὸς του σκηνοθέτου σάστισε για μιά στιγμή, μὰ πρὶν προφθάσῃ νὰ τὴν παρηγορήσῃ, ἡ Νόρμα εἶχε παρατήσῃ τὰ κλάματα και γελοῦσε ἀπὸ τὴν καρδιά της για τὴν ἐκπληξί του!... Με τὸν τρόπο αὐτὸν εἶχε δώσει ἕνα δείγμα τῆς ἠθοποιίας της, του ταλέντου της. Ο βοηθὸς του σκηνοθέτου τὴν προσέλαβε ἀμέσως και ἔσπευσε νὰ τὴν παρουσιάσῃ στὴν διευθυνσι.

— Μίστερ Τάλμπεργκ, εἶπε του διευθυντοῦ, μπαίνοντας πρῶτος στὸ γραφεῖο, ἀνακάλυψα ἕνα μεγάλο ταλέντο!... Εἶνε μιά κοπέλλα ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη που θέλει νὰ δουλέψῃ στὸν κινηματογράφο... Νὰ σὰς τὴν παρουσιάσω ἀμέσως!...

Κι' ἔμπασε μέσα στὸ γραφεῖο τῆς Νόρμας Σῆρερ.

— Τί λέτε τώρα; τὸν ρώτησε θριαμβευτικά.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 52)

ΠΩΣ ΒΡΗΚΑΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΜΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 17)

πίασε δουλειά σ' ένα έργοστάσιο κουτιών. Αύτην άκριβώς την εποχή κατάφερε να πιάση φιλίες με τους κομπάρσους του θιάσου Κυβέλης κι' ένα θραδυ προσελήφθη απ' αυτούς να παίξη τόν ρόλο του... ένόρκου στην «Αγνωστο»! Φόρεσε λοιπόν τὸ καλύτερο κοστούμι του, θάφτηκε από τὸν «μακιγιέρ» του θιάσου καὶ καθηλώθηκε στις έδρες τῶν ένόρκων άμιλητος καὶ με ύφος μεγάλου ήθοποιού. 'Ωστόσο του είχαν άπαγορεύσει να πη έστω καὶ μιὰ λέξι καὶ να κάνη έστω κι' ένα νοημα. Κι' έν τούτοις αύτή ή σκηνή του δικαστηρίου χειροκροτήθηκε από τὸ κοινό τόσο πολυ πού ο κ. Κωνσταντίνου υπέθεσε ότι αυτό ώφείλετο στο καλό παίξιμό του...

Ο συμπαθής αυτός ήθοποιός μας πήγε κατόπιν στρατιώτης, πιάσθηκε αϊχμάλωτος από τούς Γερμανούς, έμεινε στο στρατόπεδο του Ι καίρλιτς καὶ τέλος γύρισε στην 'Αθήνα. Βγήκε στο θέατρο τής 'Εταιρίας 'Ελλήνων Συγγραφέων, έπαίξε με τὸν μεγάλο μας καλλιτέχνη, τὸν κ. Βεάκη, έκανε μιὰ περιοδεία στην Κων)πολι καὶ την Αϊγυπτο, έπαίξε εκεί σε μιὰ έπιθεώρησι καὶ γύρισε στην 'Αθήνα για να συνεχίση τὸ αγαπημένο έπάγγελμά του. Κι' αλήθεια, ο κ. Κωνσταντίνου έχει άδυναμία στο θέατρο πρόζας. Γι' αυτό κιόλας δέν είνε καὶ τόσο ικανοποιημένος πού κάνει τὸν τενόρο άν κι' έχει υπερβολικά συμπαθητική φωνή. Μ' αυτό δέν τὸν έμπόδισε να περάση απ' όλα τὰ είδη του θεάτρου, να παίξη με τούς καλύτερους ήθοποιούς μας καὶ ν' άποκτήση κι' εκείνος ένα πλήθος συμπάθειες. Σήμερα παίζει στο θίασο τής κ. 'Ολυμπίας Ριτσιάρδη.

Καθώς βλέπετε λοιπόν, από τὰ παραδείγματα πού σας άναφέραμε, οί καλλιτέχνηι μας πάλαιψαν σκληρά για να βρούν τὸν πραγματικό δρόμο τους. Για να πετύχετε κι' έσεις στη ζωή σας, αγαπητοί άναγνώσται, δέν έχετε παρά να τούς μιμηθήτε. 'Η ζωή, όπως σας έξηγήσαμε, είνε μιὰ πάλη. Καὶ σ' αύτή την σκληρή πάλη νικάει πάντα ο πιο έζυπνος κι' ο πιο δυνατός.

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΔΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 28)

ρος. Θάνατο προμηναει τὸ ούρλιασμα του σκυλιού έξω από ένα σπίτι. 'Επίσης άν τὸ μάτι του πεθαμένου είνε μισόκλειστο, αυτό σημαίνει ότι θά πεθάνη κι' ένας στενός συγγενής του. 'Εκείνος πού φτερνίζεται μπρὸς σ' ένα λείψανο, θά πεθάνη πολυ σύντομα, εκτός άν κόψη ένα κομμάτι από τὸ ρούχο του καὶ τὸ θάλη μέσα στο φέρετρο.

'Εξ άλλου όποιος καθρεφτίζεται τη νύχτα «βλέπει τὸ Χάρο του». Καὶ όποιος άνοίγει τη νύχτα σεντούκι, «άνοίγει τὸ λάκκο του».

Ο θάνατος τέλος είνε τὸ λιμάνι στο όποιο άράζουν όλοι οί άνθρωποι. 'Ωστόσο δέν τὸν πολυσκέφτονται οί θνητοί:

...μόλον έτοῦτο μηδέ εις ποτέ στον νοῦ του θάνει
πὼς εις τὸν "Αδη θά διαθῆ, πὼς πρέπει να πεθάνη!...

'Η έλπίδα διώχνει απ' τη σκέψη του ανθρώπου τὸ μοιραϊά τέλος του. Ζοῦμε στηριζόμενοι στις έλπίδες μας, όπως οί κουτσοί στα δεκανίκια τους.

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Συνέχεια από τη σελίδα 32)

Ο Τάλμπεργκ χαμογέλασε.

— Αυτό τὸ κορίτσι τὸ άνακάλυψα πρώτος έγώ! του άπάντησε ξεσπώντας σ' ένα ήχηρὸ γέλιο.

Κι' από εκείνη την ήμέρα άρχισε να φροντίζει για τὸ «λαχυσάρισμα» του νέου «άστέρου». Την έστειλε στα ίνστιτούτα καλλονής, την «έπιδιώρρωσε», τής ώρισε διαίτα τροφής, έπέβλεψε τη ζωή της καὶ μέσα σε έξη μήνες την έκανε άγνωστη. 'Επειτα την ζήτησε σε γάμο. 'Η Νόρμα Σήρερ τότε έγειρε στην άγκαλιά του καὶ για πρώτη φορά του άπεκαλυψε τὸ μυστικό της: τὸν έλάτρευε από την ήμέρα πού τὸν είδε στο Μπροντγουαί!...

'Από τότε κ' οί δυό τους δέν γνώρισαν παρά μεγάλες έπιτυχίες. Ο Τάλμπεργκ έγινε διευθυντής τής «Μέτρο» κ' ή Σήρερ ένας από τούς μεγαλύτερους «άστέρους» τής όθόνης. 'Ησαν τὸ πιο αγαπημένο καὶ τὸ πιο ύποδειγματικό άνδρύνου του Χόλλυγουντ. Κανείς ποτέ δέν είπε τὸν "Ιρβινγκ Τάλμπεργκ «κύριο Σήρερ» καὶ την Νόρμα Σήρερ άπλως «κυρία Τάλμπεργκ». 'Ησαν δυό διαφορετικέ προσωπικότητες. Πάντα, τούς άνήγγελλαν ως έξής: «Ο κ. "Ιρβινγκ Τάλμπεργκ καὶ ή σύζυγός του, ή ήθοποιός Νόρμα Σήρερ!...»

ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΡΔΙΑ !...

(Συνέχεια από την σελίδα 18)

"Όλες ή παλές του άμφιβολίες ξαναζωντάνεψαν τότε... "Εβλεπε τον κ. Ντορέτ καὶ συλλογιζόταν ότι ο ώραιός εκείνος άντρας μπορούσε περίφημα να έμπνεύση έρωτα σε κάθε γυναίκα.

Μήπως λοιπόν ή Ζάν από ευγένεια καὶ από οϊκτο του είχε πη ψέματα όταν τὸν βεβαίωσε πὼς τὸν αγαπούσε καὶ πὼς δέν ένοιωθε τίποτε για τὸν σύζυγό της;

Ο κ. Ντορέτ είχε πατήσει χωρὶς να θέλη τὸ κουμπὶ καὶ τὸ μυστικό χόρισμα άνοιξε!

Ο Τόνυ, γεμάτος άγωνία, έσκυψε να κυττάξη. Συγχρόνως έσφιγγε τις γροθιές του έτοιμος ν' άμυνθῆ. Τὸ μέτωπό του λίγο έλειψε να χτυπήση στο πρόσωπο του κ. Ντορέτ πού είχε σκύψει κι' αυτός καὶ κύτταζε κατάπληκτος.

Μέσα στο μυστικό χόρισμα δέν ήταν ούτε του Τόνυ ή φωτογραφία, ούτε του κ. Ντορέτ. 'Υπήρχε άπλούστατα εκεί ή φωτογραφία ενός νέου με στολή σωφέρ, ο όποιος είχε γράψει άποκάτω την έξής άφιέρωσι:

«Στην πολυαγαπημένη μου Ζάν, για πάντα δικός της. ΠΙΕΡ».

Ο σύζυγος κι' ο έραστής κυττάχτηκαν χωρὶς να πουν λέξι. "Ωστε εκείνη, την όποία θεωρούσαν πιστή καὶ άμεμπτη, τούς άπατούσε καὶ τούς δυό μ' έναν άπλό σωφέρ;

"Ω! πόσο σκοτεινά είνε τὰ θάθη τής γυναικείας καρδιάς!

Ο κ. Ντορέτ φαινόταν σαν να μη μπορούσε να μιλήση. — Θα σας παρακαλέσω, κύριε, τραύλισε τέλος, να μείνη μεταξύ μας αυτό τὸ μυστικό... Δέν πρέπει να μάθη κανείς τίποτε...

— "Ω! μπορείτε να έχετε έμπιστοσύνη σε μένα! του άπάντησε ο Τόνυ καὶ του έσφιξε τὸ χέρι με ειλικρινή συμπόνοια.

Π. ΡΕΜΠΟΥ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 41)

σε... Μά ή τελευταία μου άπάντησις βύθισε τὸν μπαμπά σε σκέψεις...

Τελείωσα, καλή μου Λούση... "Η μάλλον, κοντεύω να τελειώσω...

"Ε, λοιπόν, Λούση μου, καλή μου Λούση... Ο μαθητικός μου έρωσ, ο Φραγκίσκος Α' δέν βασιλεύει πειά στην καρδιά μου. Τη θέσι του την έπήρε κάποιος άλλος... 'Αγαπάω τὸν Πῶλ... 'Αγαπιόμαστε καὶ πρόκειται να παντρευτούμε τὸν Νοέμβριο... Αυτό ήταν μιὰ συνέπεια τής ευτυχισμένης εκείνης έσπερίδος...

Πρὸ δυό μηνῶν, από τότε πού γνωρίστηκαν καὶ οί γονεΐς μας, βλέπομαστε συχνά, είτε στο σπίτι του Πῶλ, είτε στο δικό μου. Φαίνεται πὼς σίγουρα είμαι «γοητευτική». 'Επειδή τὸ λέει όλος ο κόσμος, τὸ πίστεψα πειά κι' έγώ!... Με δυό λόγια, ο Πῶλ με ζήτησε σε γάμο.

Αύτη είνε ή ιστορία μου... "Εμαθες τώρα τί άπόγινα. 'Η παλιά σου φίλη πού σε φιλάει τρυφερά είνε ή πιο ευτυχισμένη από τὰς ύπαλλήλους τής Γαλλίας. ΚΛΑΡΑ

Υ.Γ.— "Όταν θάρθης στο γάμο μου, πρόσεξε μη σου ξεφύγη καὶ πής στον κύριο τμηματάρχη μου πὼς έμαθα να χορεύω καὶ να παίζω μπρίτζ. Δέν μπορώ να προδώσω τούς καλούς μου συναδέλφους. Θα σου έμπιστευθῶ μάλιστα ότι για να τούς ανταμείψω για τόν... ύπηρεσιακό τους ζήλο θα παρακαλέσω τὸν καλό μου πεθερό καὶ Γενικό Διευθυντή μου να τούς κάνη πρότασι προαγωγής. Βλέπεις τί άνοιχτά χέρα πού είμαι... YVONNE OSTROGA

ΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— Στην υγειά σας!
Ο ΚΥΡΙΟΣ.— 'Εβίβα!... Καὶ να είσθε βέβαιη πὼς αύτή τη φορά ήρθε χωρὶς να τὸν περιμένετε καὶ δέν θα ξεναφύγη ποτέ πειά!

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— Τὸ άκουσα καὶ άλλες πολλές φορές!
Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Δοκιμάστε, τί θα χάσετε;
Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— "Α ναι, βέβαια, τί άλλο να κάνω;
Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Που θα πάμε λοιπόν άπόψε;
Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— "Όπου θέλετε, δέν έχω πειά γνώμη, άφεθῶ να με σύρετε όπου σας φωτίση ο Θεός...

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Τί θα λέγατε άν σας πρότεινα να πάμε στη Γλυφάδα, να φάμε στην άκροθαλασσιά;

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— Σας είπα, έσεις προστάζετε καὶ έγώ υπακούω. Πληρώστε να φεύγουμε καὶ μέσα στο ταξί τὰ λέμε καλύτερα...

Π. ΧΟΡΝ